

3. Вербицкий А.А., Дубовицкая Т.Д. Контексты содержания образования. – М.: РИЦ МГОПУ им. М. А. Шолохова, 2003. – 80 с.

Zh.Zhartay. Development of the entrepreneurial education in the Republic of Kazakhstan.

Summary

Article is devoted to a theoretical research of the concept of entrepreneurial education and its practical applicability in the system of the higher education of the Republic of Kazakhstan. Some intrinsic and functional characteristics of a phenomenon «entrepreneurial education» considered in world scientific literature are provided. Need, conditions, problems and also the first steps of forming of the entrepreneurial universities in Kazakhstan and their participations in model of «a threefold spiral» - «youth-science-business» are considered.

Keywords: entrepreneurship, business, science, innovative entrepreneurship, youth.

Золотих І. Б.

*Канд. екон. наук, доцент, докторант,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
irinasanuk@bigmir.net*

**РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО
СЕКТОРА В УМОВАХ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ**

Розглянуто головні проблеми розвитку інноваційної діяльності аграрного сектора. З'ясовано причини недостатньої інноваційної активності вітчизняних підприємств. Визначено джерела фінансування інноваційної діяльності аграрного сектора. Вияснено недоліки державної інноваційної політики та основні принципи її удосконалення.

Ключові слова: економіка знань, інноваційна діяльність, аграрний сектор, удосконалення.

Системні трансформаційні перетворення аграрного сектора економіки в умовах мінливого ринкового середовища зумовлюють необхідність адаптації сільськогосподарських підприємств у напрямку забезпечення високого рівня конкурентоспроможності як на національному, так і на міжнародному рівнях.

Вивчаючи досвід розвинутих країн світу можна констатувати, що провідну роль у підвищенні конкурентоспроможності аграрних підприємств відіграють інноваційні перетворення. Отже, забезпечення економічної безпеки та розвитку держави вимагає переходу до економіки знань, орієнтованого на підтримку високотехнологічного сільськогосподарського виробництва.

Слід зазначити, що Україна, яка має надзвичайно сприятливі природні та кліматичні умови для сільськогосподарського виробництва, але внаслідок

технологічної відсталості та нераціональної організації реформованого за неоліберальною моделлю аграрного сектору сьогодні не в змозі забезпечити своє населення доступною за ціною і достатньою за стандартними нормами харчовою продукцією.

Недоліки економічної політики останнього десятиріччя відбилися на розвитку всього агропромислового комплексу, а особливо у сфері сільського господарства: відбулось відставання аграрного сектору від інших галузей національного господарства за ключовими технічними, економічними й організаційними параметрами. Сільське господарство потрапило до жорстких цінових диспропорцій, втратило постійні канали збуту своєї продукції та придбання матеріально-технічних ресурсів. Як наслідок, відбулось порушення обігу фінансових ресурсів галузі за всіма основними параметрами – зокрема, отримання виручки від реалізації продукції та залучення кредитів й інвестицій, а також отримання державної фінансової підтримки [1, с. 54].

Серед вагомих причин, з яких вітчизняні підприємства не впроваджували інновації у виробництво протягом 2016 року, були пов'язані з низьким попитом на інновації, через низку конкуренцію, відсутність хороших ідей або можливостей для інноваційної діяльності [2, с. 181]. З метою покращення фінансування інноваційної діяльності аграрних підприємств має бути зроблено такі кроки, як: прийняття відповідних законів, надання пільг, створення приватного капіталу, стимулювання припливу в науку талановитої молоді, оновлення наукових кадрів через удосконалення системи оплати праці та відродження престижу професії науковця.

Система формування і реалізації державних пріоритетів у сфері аграрної науки та технологій потребує вдосконалення. В її основу має бути покладено принципи відповідності основних напрямів науково-технологічного розвитку галузей агропромислового комплексу головним проблемам та перспективам розвитку суспільства, попиту на наукоємну продукцію на вітчизняному і світових ринках [3, с. 80].

З огляду на вищезгадане, для забезпечення збалансованого розвитку

аграрного сектору економіки України необхідна розробка власної моделі активізації інноваційної діяльності з урахуванням інноваційних можливостей сільськогосподарських підприємств, підвищення мотивації всіх учасників аграрного сектору, сприяння процесу «дифузії інновацій», активного залучення держави до законодавчо-нормативного регулювання досліджуваної сфери. Доцільним є акцентування уваги на реалізації інноваційного підприємництва, спрямованого на створення інноваційних продуктів, технологій та надання послуг, на основі адаптаційної здатності підприємства до зовнішніх впливів, виважених організаційно-управлінських підходів, що забезпечить у перспективі гарантований інноваційний розвиток [3, с. 81].

Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) у доповіді, яка стосується стратегії інноваційного розвитку, пропонує низку основних принципів державної інноваційної політики, першим з яких є заохочення людей до інновацій [4]: через систему освіти і професійного навчання, яка повинна забезпечити можливості отримати широке коло необхідних знань та умінь, можливості до перенавчання чи підвищення кваліфікації; через спонукання споживачів до активної участі в інноваційному процесі; шляхом сприяння розвитку підприємницької культури, прищеплюючи відповідне ставлення та необхідні навички для ефективної підприємницької діяльності.

Україна має надзвичайно сприятливі природні та кліматичні умови для сільськогосподарського виробництва, але внаслідок технологічної відсталості та нераціональної організації реформованого за неоліберальною моделлю аграрного сектору сьогодні не в змозі забезпечити своє населення доступною за ціною і достатньою за стандартними нормами харчовою продукцією. Тому пріоритетним напрямом розвитку аграрного сектора економіки є створення умов для розвитку економіки знань, яка базується на розвитку національної інноваційної системи і змозі забезпечити не тільки конкурентоспроможність аграрних підприємств, але і підвищити якість стандартів життя кожного члена суспільства.

Список використаних джерел:

1. Ревенко М. Удосконалення державного регулювання розвитку аграрного сектору економіки / М. Ревенко // Економіка України. – 2011. – № 12. – С. 51–55.
2. Наукова та інноваційна діяльність: стат. зб. – К.: Державна служба статистики України, 2016. – 255 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : file:///C:/Users/User/AppData/Local/Temp/7zO6F94.tmp/zb_nayka_15.pdf
3. Готра В. Сучасний стан та проблеми інноваційного розвитку аграрного сектору України / В. Готра // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 6 (156). – С. 80–55.
4. OECD (2010). Innovation to strengthen growth and address global and social challenges: Ministerial report on the OECD Innovation Strategy // www.oecd.org.

I. Zolotykh. Development of agricultural innovative activity sector in the conditions of economics knowledge.

Summary

The main problems of development of innovative activity of agrarian sector are considered. The reasons of inadequate innovation activity of domestic enterprises are found out. The sources of financing of innovative activity of the agrarian sector are determined. The shortcomings of the state innovation policy and the main principles of its improvement were identified.

Key words: knowledge economy, innovative activity, agrarian sector, improvement.

Лесік І. М.

*Канд. екон. наук, доцент кафедри економічної теорії і суспільних наук, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна
ilesik@ukr.net*

ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ГЕНДЕРНОЇ ОЦІНКИ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Розглянуто теоретичні та законодавчо-нормативні аспекти гендерної оцінки праці в Україні. Визначено основні проблеми невідповідності принципу рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у праці та винагороді за неї. Запропоновано напрями подолання гендерної нерівності.

Ключові слова: гендерна рівність, оплата праці, соціальне життя, паритетне становище, соціальна політика, гендерні ролі, жіноче безробіття, ринок праці.

Рівність прав є однією із ознак правової держави. Обов'язок держави забезпечувати дотримання прав людини, затверджених міжнародним законодавством. Гендерна рівність є фундаментальним принципом Організації Об'єднаних Націй, який захищає та заохочує дотримання прав жінок і чоловіків у всіх державах.

Дослідженню проблем гендерної політики приділено увагу у роботах